

Ξενοφώντος Έλληνικά, 2.2.§18-21

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Στο μεταξύ ο Λύσανδρος ειδοποίησε τους εφόρους, στέλνοντάς τους τον Αθηναίο εξόριστο Αριστοτέλη και άλλους, Λακεδαιμονίους, ότι είπε του Θηραμένη πως αυτοί μονάχα είχαν εξουσία ν' αποφασίζουν για πόλεμο και για ειρήνη. Σαν έφτασε ο Θηραμένης με τους υπόλοιπους πρέσβεις στη Σελλασία και τους ρώτησαν τί έρχονται να κάνουν, αποκρίθηκαν ότι έρχονται πληρεξούσιοι να διαπραγματευτούν ειρήνη. Τότε οι έφοροι πρόσταξαν να τους φωνάξουν, κι όταν ήρθαν συγκάλεσαν Συνέλευση. Εκεί διαμαρτυρήθηκαν πολλοί άλλοι Έλληνες, και ιδίως οι Κορίνθιοι κι οι Θηβαίοι, λέγοντας ότι δεν πρέπει να κάνουν συνθήκη με τους Αθηναίους, αλλά να τους αφανίσουν. (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. (Στο μεταξύ) ο Λύσανδρος έστειλε στους εφόρους μαζί με άλλους Λακεδαιμόνιους τον Αριστοτέλη, που ήταν εξόριστος Αθηναίος, για να τους αναγγείλει ότι αποκρίθηκε στον Θηραμένη πως εκείνοι ήταν αρμόδιοι για την ειρήνη και τον πόλεμο. Ο Θηραμένης και οι υπόλοιποι πρέσβεις, όταν βρίσκονταν στη Σελλασία, καθώς τους ρωτούσαν **με ποιες προτάσεις** είχαν έρθει, απάντησαν ότι (είχαν έρθει) με απόλυτη εξουσιοδότηση για την ειρήνη· ύστερα από αυτά οι έφοροι πρόσταξαν να τους καλέσουν. Όταν (οι Αθηναίοι πρέσβεις) έφτασαν (στη Σπάρτη), (οι έφοροι) συγκάλεσαν συνέλευση (των συμμάχων τους), στην οποία οι Κορίνθιοι και κυρίως οι Θηβαίοι, αλλά και πολλοί άλλοι Έλληνες, **αντιπρότειναν να μη συνθηκολογήσουν με τους Αθηναίους**, αλλά να τους αφανίσουν. (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σ. 72

5. φυγάδα/φυγάδας, έξαιρεῖν, εἰργασμένην, παραδόντας, ἡγῶνται
8. 1-α (σ.29), 2-β (σ.30), 3-β (σ.31), 4-β (σ.32), 5-β (σ.32)